# DZIENNIK URZĘDOWY

## MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1946 r.

**Nr 15**

## TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

# 161

## DEKRET

z dnia 25 czerwca 1946 r.

*o państwowym planie inwestycyjnym.*

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

### Dział I.

*Przepisy ogólne.*

*Art. 1.* 1. Inwestycjami w rozumieniu niniejszego dekretu są wszelkie nakłady gospodarcze, powodujące wzrost lub zachowanie trwałych dóbr produkcyjnych (wytwórczych), bądź dóbr trwałego użytkowania, a w szczególności nakłady związane z:

a) podstawowymi urządzeniami gospodarczymi,
b) budownictwem użytkowym i mieszkalnym,
c) nowymi urządzeniami produkcji dóbr i usług,
d) remontem kapitalnym i zabezpieczeniem istniejących urządzeń produkcyjnych,
e) uzupełnieniem urządzeń produkcyjnych i renowacją zużytych,
f) nabyciem patentów i licencji oraz udziałów w nowotworzonych przedsiębiorstwach,
g) pracami wstępnymi do inwestycji, które mają być wykonane w następnym okresie,
h) gromadzeniem specjalnych długotrwałych zapasów surowców, półfabrykatów i środków produkcji.

2. Rozporządzenie Ministra Odbudowy wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i z właściwymi ministrami określi, jakiego rodzaju remonty uważane są za kapitalne i jakie prace mają charakter wstępny do przyszłych inwestycyj.

*Art. 2.* 1. Państwowy plan inwestycyjny obejmuje następujące inwestycje:

a) administracji państwowej,
b) instytucji, zakładów i przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym,
c) samorządu terytorialnego, instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw komunalnych oraz związków i instytucyj publiczno-prawnych,
d) spółdzielni,
e) osób fizycznych i prawnych prawa prywatnego.

2. Inwestycje wymienione w ust. 1 pkt d) i e) wchodzą do państwowego planu inwestycyjnego tylko w tych przypadkach, gdy wykonywane są przy pomocy Państwa lub instytucyj państwowych albo prawa publicznego, udzielanej bądź w postaci kredytów bankowych, bądź przydziałów surowców lub materiałów, bądź ulg podatkowych, bądź w jakiejkolwiek innej postaci.

*Art. 3.* Wydatki inwestycyjne administracji państwowej, instytucyj, zakładów, przedsiębiorstw państwowych i przedsiębiorstw pod zarządem państwowym, wydatki inwestycyjne samorządu terytorialnego i instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw komunalnych oraz związków i instytucyj publiczno-prawnych mogą być dokonywane tylko w ramach i na podstawie państwowego planu inwestycyjnego, nawet w razie posiadania odpowiednich własnych środków na pokrycie projektowanych wydatków inwestycyjnych, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

*Art. 4.* 1. Okres, na jaki sporządzony jest plan inwestycyjny, uzależniony jest od potrzeb wynikających z sytuacji gospodarczej kraju oraz zamierzeń inwestycyjnych i ustalony zostaje w drodze uchwały Rady Ministrów.

2. Okres planu inwestycyjnego nie może być jednak krótszy od okresu budżetowego, jeżeli zaś obejmuje kilka okresów budżetowych, początek i koniec okresu objętego planem inwestycyjnym powinien pokrywać się z odpowiednim okresem budżetowym.

*Art. 5.* 1. Państwowe plany inwestycyjne sporządzane na jeden okres budżetowy są planami szczegółowymi, na okresy zaś dłuższe, aniżeli jeden okres budżetowy, sporządzane są plany ogólne, zawierające wytyczne co do zakresu i rozmiaru planu oraz hierarchii i kolejności potrzeb inwestycyjnych. Na poszczególne okresy budżetowe, objęte planem ogólnym, sporządza się plany szczegółowe według przepisów Działu II.

2. Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania, ustali sposób sporządzania państwowego planu inwestycyjnego na okresy dłuższe, aniżeli jeden okres budżetowy.

*Art. 6.* 1. Państwowe plany inwestycyjne zarówno ogólne, jak i szczegółowe ogłaszane są w formie ustaw.

2. Uchwalenie w drodze ustawodawczej planu szczegółowego następuje w terminach i z zachowaniem warunków, przewidzianych dla budżetu państwowego.

*Art. 7.* W zakresie inwestycyj nie objętych państwowym planem inwestycyjnym Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń uzależnić dokonywanie ich od zachowania przez inwestorów specjalnych warunków, dotyczących sposobu finansowania tych inwestycyj oraz sposobu i rozmiaru korzystania z rozdziału surowców, materiałów, sprzętu technicznego i taboru transportowego.

*Art. 8.* 1. Do przedsiębiorstw osób fizycznych lub prawnych prawa prywatnego, dokonywających inwestycyj objętych państwowym planem inwestycyjnym, bądź wpłat lub lokat na cele inwestycyjne, stosuje się art. 29 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 2, poz. 14).

2. Rodzaje wpłat lub lokat, do których będzie miał zastosowanie przepis ust. 1, oraz warunki, na jakich mają one być dokonywane, ustali rozporządzenie Ministra Skarbu, wydane po porozumieniu się z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

Dział II.

*Sporządzanie planu szczegółowego.*

*Art. 9.* 1. Państwowy plan inwestycyjny sporządza Centralny Urząd Planowania na podstawie projektów przedłożonych przez następujące władze oraz instytucje:

a) w zakresie inwestycyj administracji państwowej oraz inwestycyj instytucyj, zakładów i przedsiębiorsw państwowych i przedsiębiorstw pod zarządem państwowym — przez właściwych ministrów;

b) w zakresie wszelkich inwestycyj użyteczności publicznej i budowlanych związków samorządowych, w zakresie budownictwa mieszkaniowego innych związków, instytucji prawa publicznego oraz spółdzielni i ich związków, w zakresie wszelkich inwestycyj budowlanych osób fizycznych i prawnych prawa prywatnego — przez Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej oraz innymi właściwymi ministrami;

c) w zakresie inwestycyj spółdzielni nie objętych pkt b) — przez właściwe związki rewizyjne bądź gospodarcze tych spółdzielni za pośrednictwem Państwowej Rady Spółdzielczej;

d) w zakresie pozostałych inwestycyj związków, instytucji prawa publicznego oraz osób fizycznych i prawnych prawa prywatnego — przez właściwych ministrów.

2. Projekty sporządzane są na podstawie wniosków inwestorów o objęcie projektowanej przez nich inwestycji państwowym planem inwestycyjnym lub z inicjatywy władz oraz instytucji zainteresowanych.

*Art. 10.* Prezes Centralnego Urzędu Planowania ustali w drodze instrukcji:

a) zakres inwestycyj objętych planem szczegółowym,

b) wzory wniosków o objęcie planem szczegółowym; sposób ich wypełniania przez inwestorów oraz terminy składania tych wniosków;

c) zasady preliminowania kosztów zamierzonych inwestycją;

d) zasady, na których oparte będzie zapotrzebowanie sił roboczych i materiałów;

e) sposób sporządzania i termin przedkładania projektów do planu szczegółowego (art. 9 ust. 1);

f) sposób koordynacji wstępnych prac nad projektami poszczególnych kategoryj inwestorów, wymienionych w art. 9 ust. 1.

*Art. 11.* Przedłożone projekty do planu szczegółowego Centralny Urząd Planowania uzgadnia z właściwymi ministrami lub przedstawicielami inwestorów i włącza do planu szczegółowego z uwzględnieniem hierarchii i kolejności potrzeb, odpowiednio do możliwości finansowych i materiałowych oraz rozporządzalnych sił roboczych.

Dział III.

*Pokrywanie wydatków planu szczegółowego.*

*Art. 12.* Wydatki związane z wykonaniem państwowego planu inwestycyjnego pokrywane są ze środków własnych inwestorów, z dotacji Skarbu Państwa oraz w drodze operacji finansowych i kredytowych opartych o niżej wymienione źródła:

a) państwowy fundusz inwestycyjny, przewidziany w odrębnych przepisach prawnych;

b) fundusze amortyzacyjne przedsiębiorstw państwowych;

c) fundusze lokacyjne instytucyj oszczędnościowych, bankowych i ubezpieczeniowych;

d) wszelkie inne fundusze o przeznaczeniu inwestycyjnym, tworzone na podstawie specjalnych przepisów prawnych;

e) wpływy ze sprzedaży mienia państwowego po pokryciu ciążących na nim zobowiązań;

f) wpływy z wewnętrznych operacyj kredytowych;

g) kredyty zagraniczne średnio- i długoterminowe;

h) lokaty Skarbu Państwa.

*Art. 13.* 1. Każdorazowy państwowy plan finansowy ustala, w jakim rozmiarze przewidziane w planie szczegółowym wydatki są pokrywane bądź z własnych środków inwestorów, bądź z dotacji Skarbu Państwa, bądź też z operacyj finansowych i kredytowych.

2. Do czasu ogłoszenia ustawy o państwowym planie finansowym Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania ustala plan finansowego pokrycia planu szczegółowego ze środków przewidzianych w ust. 1.

*Art. 14.* 1. Kredyty na pokrycie wydatków, przewidzianych planem szczegółowym, będą uruchamiane na wniosek właściwych ministrów co kwartał przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

2. Kredyty będą uruchamiane tylko na te cele, na które zostały przyznane z wyjątkiem przypadku, przewidzianego w art. 17.

*Art. 15.* Jeżeli sytuacja gospodarcza na to pozwala, może nastąpić włączenie do planu szczegółowego nowych inwestycyj w drodze uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu, pod warunkiem, że związane z tym zwiększenie kwoty wydatków, przewidzianych planem inwestycyjnym, nie przekroczy 10% ogólnej kwoty planu i że zwiększenie to znajdzie pokrycie z innych źródeł, aniżeli dotacje Skarbu Państwa.

## Dział IV.

### *Wykonanie planu szczegółowego.*

*Art. 16.* Wykonanie planu szczegółowego należy do zakresu działania właściwych ministrów.

*Art. 17.* Prezes Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu i właściwymi ministrami może dokonywać zmian w ramach zakreślonych postanowieniami każdorazowego planu szczegółowego.

*Art. 18.* Włączenie do planu nowych robót, nie przewidzianych w planie szczegółowym, może być dokonane na zasadzie uchwały Rady Ministrów, powziętej na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania w porozumieniu z Ministrem Skarbu, jeżeli nie pociąga to za sobą zwiększenia ogólnej kwoty wydatków, przewidzianych planem.

*Art. 19.* 1. Kredyty przewidziane przez państwowy plan finansowy wygasają po upływie trzech miesięcy od końca okresu budżetowego.

2. Kredyty nie wydatkowane podlegają zwrotowi.

3. Sposób zarachowania kredytów nie wykorzystanych ustali Minister Skarbu w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania z tym ograniczeniem, że mogą być przeznaczone tylko na cele inwestycyjne.

Art. 20. Sprawozdanie finansowe z wykonania planu szczegółowego w zakresie środków finansowych, dostarczonych przez Skarb Państwa, wchodzi do zamknięcia rachunków państwowych za dany okres budżetowy.

*Art. 21.* Zasady nadzoru i sprawozdawczości z wykonania i finansowania państwowego planu inwestycyjnego ustali Rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na wniosek Prezesa Centralnego Urzędu Planowania albo Ministra Skarbu, każdego we właściwym zakresie działania.

*Art. 22.* Prezes Centralnego Urzędu Planowania może w porozumieniu z właściwymi ministrami przedsiębrać doraźne czynności kontrolne w zakresie wykonania planu szczegółowego, mające na celu ustalenie postępu robót inwestycyjnych, sposobu gospodarowania finansowego i materiałowego oraz wykorzystania sił roboczych.

*Art. 23.* Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz właściwym ministrom.

*Art. 24.* Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *Edward Osóbka-Morawski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *Stanisław Radkiewicz*

w/z Minister Obrony Narodowej: *Marian Spychalski*

w/z Minister Skarbu: *Daniel Kuszewski*

w/z Minister Oświaty: *Bronisław Biedowicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Stanisław Mikołajczyk*

w/z Minister Przemysłu: *Wacław Ciszewski*

Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego: *Stefan Jędrychowski*

Minister Administracji Publicznej: *Władysław Kiernik*

w/z Minister Spraw Zagranicznych: *Zygmunt Modzelewski*

w/z Minister Sprawiedliwości: *Leon Chajn*

Minister Kultury i Sztuki: *Władysław Kowalski*

Minister Leśnictwa: *Stanisław Tkaczow*

w/z Minister Aprowizacji i Handlu: *Alfred Jaroszewicz*

Minister Odbudowy: *Michał Kaczorowski*

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Edmund Giebartowski*

Minister Komunikacji: *Jan Rabanowski*

Minister Zdrowia: *Franciszek Litwin*

Minister Informacji i Propagandy: *Stefan Matuszewski*

Minister Poczt i Telegrafów: *Józef Putek*

Minister Ziem Odzyskanych: *Władysław Gomułka*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1946 r. Nr 32, poz. 200).

# 162

## DEKRET

z dnia 25 czerwca 1946 r.

*o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Państwowy Instytut Wydawniczy".*

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

*Art. 1.* Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Państwowy Instytut Wydawniczy", zwane w dalszych artykułach przedsiębiorstwem.

*Art. 2.* Siedziba przedsiębiorstwa jest miasto stołeczne Warszawa.

*Art. 3.* Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest wydawanie i rozpowszechnianie książek, czasopism i wszelkiego rodzaju wydawnictw, z wyjątkiem wydawnictw wchodzących w zakres wyłącznej działalności wydawniczej innych przedsiębiorstw państwowych.

*Art. 4.* Przedsiębiorstwo stanowi odrębną jednostkę gospodarczą i jest osobą prawną. Gospodarka przedsiębiorstwa prowadzona być winna według zasad handlowych, z uwzględnieniem potrzeb Państwa i interesu społecznego, na podstawie rocznych budżetów i planów finansowo - gospodarczych, które podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

*Art. 5.* Przedsiębiorstwo ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomego oddanego mu protokolarnie w imieniu Skarbu Państwa. Przedsiębiorstwo może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu. Majątek ruchomy przedsiębiorstwa wyodrębnia się protokolarnie z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazuje przedsiębiorstwu na własność. Przedsiębiorstwo może we własnym imieniu nabywać i zbywać majątek ruchomy, tudzież zaciągać zobowiązania.

*Art. 6.* Przedsiębiorstwo ma prawo dokonywania krótko, średnio i długo - terminowych operacyj kredytowych, przy czym te ostatnie wymagają zgody Ministra Skarbu. Długoterminowe operacje, które mają obciążać majątek nieruchomy, mogą być dokonywane tylko na podstawie upoważnień ustawowych.

*Art. 7.* Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności przedsiębiorstwa jego majątkiem, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomego użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo, jeżeli stanowi on własność Skarbu Państwa.

*Art. 8.* Bilans oraz rachunek strat i zysków przedsiębiorstwa zatwierdza Minister Informacji i Propagandy.

Bilans oraz rachunek strat i zysków należy przedłożyć do zatwierdzenia w ciągu trzech miesięcy po ukończeniu roku operacyjnego. Rok operacyjny przedsiębiorstwa odpowiada rokowi budżetowemu Państwa.

*Art. 9.* Zwierzchni nadzór nad działalnością przedsiębiorstwa sprawuje Minister Informacji i Propagandy, a kontrolę w zakresie gospodarki finansowej również Minister Skarbu.

*Art. 10.* Na czele przedsiębiorstwa stoi dyrektor naczelny, który sprawuje ogólne kierownictwo przedsiębiorstwa, reprezentuje je na zewnątrz i jest odpowiedzialny za jego prowadzenie.

Dyrektora naczelnego mianuje i zwalnia Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Informacji i Propagandy.

Dyrektor naczelny i pracownicy przedsiębiorstwa nie są urzędnikami państwowymi.

*Art. 11.* Dla nadawania ogólnego kierunku programowego działalności przedsiębiorstwa, tworzy się komitet redakcyjny, w którego skład wchodzą członkowie powołani w ilości 3 — 7 osób na wniosek dyrektora naczelnego przez Ministra Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki.

*Art. 12.* Dla sprawowania kontroli nad działalnością przedsiębiorstwa tworzy się radę nadzorczą w składzie 7 członków. Przewodniczącego powołuje i zwalnia Minister Informacji i Propagandy. Członków Rady po jednym powołują i zwalniają Ministrowie: Kultury i Sztuki, Oświaty, Spraw Zagranicznych, Skarbu, Przemysłu i Odbudowy.

*Art. 13.* Dla sprawowania kontroli nad prawidłowością gospodarki finansowej przedsiębiorstwa tworzy się komisję rewizyjną, złożoną z przewodniczącego i dwóch członków, których powołuje i zwalnia Minister Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

*Art. 14.* Zakres działania organów przedsiębiorstwa, zasady przyjmowania i zwalniania pracowników oraz zasady przeprowadzania kontroli w przedsiębiorstwie określi statut organizacyjny, nadany przez Ministra Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania i ogłoszony w Monitorze Polskim.

*Art. 15.* W postępowaniu sądowym i sądowo-administracyjnym zastępuje przedsię-

biorstwo Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach ogólnie obowiązujących przepisów o działalności Prokuratorii.

*Art. 16.* Likwidacja przedsiębiostwa następuje na podstawie zarządzenia Ministra Informacji i Propagandy, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania. Szczegółowe przepisy dotyczące likwidacji wyda Minister Informacji i Propagandy w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

*Art. 17.* Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Informacji i Propagandy w porozumieniu z właściwymi ministrami.

*Art. 18.* Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
*Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:
*Edward Osóbka-Morawski*

Minister Informacji i Propagandy:
*Stefan Matuszewski*

Minister Kultury i Sztuki:
*Władysław Kowalski*

Minister Przemysłu:
*Hilary Minc*

Minister Oświaty:
*Czesław Wycech*

Minister Skarbu:
*Konstanty Dąbrowski*

Minister Spraw Zagranicznych:
*Wincenty Rzymowski*

Minister Odbudowy:
*Michał Kaczorowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1946 r. Nr 32, poz. 201).

## 163

### DEKRET

z dnia 25 czerwca 1946 r.

*o organizacji i zakresie działania Morskiego i Portowych Urzędów Zdrowia.*

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

*Art. 1.* Tworzy się Morski Urząd Zdrowia z siedzibą w Gdańsku oraz podległe mu Portowe Urzędy Zdrowia.

*Art. 2.* Morski Urząd Zdrowia podlega Ministrowi Zdrowia.

*Art. 3.* Do zakresu działania Morskiego Urzędu Zdrowia należą sprawy:

1) wykonywania obowiązków, wynikających z międzynarodowych konwencji sanitarnych,

2) nadzoru sanitarnego nad morskimi statkami handlowymi i wszystkimi statkami w żegludze przybrzeżnej, a w szczególności udział w inspekcjach pomieszczeń mieszkalnych i zdrowotności na statku,

3) zatwierdzania lekarzy okrętowych, wyznaczanych przez towarzystwa okrętowe i nadzór nad ich działalnością,

4) deratyzacji, dezynfekcji i dezynsekcji statków i urządzeń portowych,

5) przeprowadzania badań lekarskich członków załóg Polskiej Marynarki Handlowej i robotników portowych,

6) zapobiegania chorobom zawodowym wśród załóg okrętowych oraz wśród rybaków,

7) zwalczania chorób zakaźnych i społecznie niebezpiecznych na terenach portów i wśród członków marynarki handlowej,

8) nadzoru sanitarnego nad ruchem pasażerów i migracji,

9) kwarantanny,

10) organizowania stacyj udzielania porad leczniczych drogą radiową,

11) organizowania i prowadzenia lekarskich poradni portowych,

12) kierownictwa i nadzoru nad działalnością Portowych Urzędów Zdrowia,

13) inne sprawy z zakresu administracji sanitarnej portów i wybrzeża morskiego.

*Art. 4.* Na czele Morskiego Urzędu Zdrowia stoi dyrektor, mianowany przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

Na czele Portowych Urzędów Zdrowia stoją lekarze portowi, mianowani na wniosek Dyrektora Morskiego Urzędu Zdrowia przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Żeglugi i Handlu Zagranicznego.

Portowe Urzędy Zdrowia podlegają dyrektorowi Morskiego Urzędu Zdrowia. W zakresie wykonywania swych funkcyj Portowe Urzędy Zdrowia działają w porozumieniu z właściwymi Urzędami Morskimi i Rybackimi.

*Art. 5.* Rozporządzenie Ministra Zdrowia wydane w porozumieniu z Ministrami: Żeglugi

i Handlu Zagranicznego oraz Administracji Publicznej lub Ziem Odzyskanych ustali:

1) zakres terytorialnej właściwości Morskiego Urzędu Zdrowia,

2) siedziby, zakres terytorialnej i rzeczowej właściwości Portowych Urzędów Zdrowia.

*Art. 6.* Szczegółowe przepisy, dotyczące organizacji Morskiego Urzędu Zdrowia i Portowych Urzędów Zdrowia oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach, wzajemne stosunki między tymi urzędami a Urzędami Morskimi i Rybackimi oraz władzami administracji ogólnej określi rozporządzenie Ministra Zdrowia, wydane w porozumieniu z Ministrami: Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych.

Zasady współpracy Morskiego Urzędu Zdrowia i Portowych Urzędów Zdrowia z Instytutem Medycyny Morskiej i Tropikalnej w Akademii Lekarskiej w Gdańsku oraz z Państwowym Zakładem Higieny i jego filiami określi instrukcja Ministra Zdrowia.

Instrukcja Ministrów: Zdrowia oraz Pracy i Opieki Społecznej określi zasady współpracy Morskiego Urzędu Zdrowia i Portowych Urzędów Zdrowia z instytucjami ubezpieczeń społecznych.

*Art. 7.* Dyrektor Morskiego Urzędu Zdrowia wydaje zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz ogłasza w „Monitorze Polskim" rozporządzenia porządkowe w zakresie policji sanitarnej w przypadkach nie objętych osobnymi przepisami.

Przekroczenie przepisów, wydanych na podstawie ust. 1, podlega w drodze administracyjnej karze aresztu do dni 7 lub karze grzywny do 2.000 zł albo obu tym karom łącznie.

Orzecznictwo w tym zakresie należy do Portowych Urzędów Zdrowia.

*Art. 8.* Morski Urząd Zdrowia i Portowe Urzędy Zdrowia mogą pobierać za świadczenia swoje, w szczególności wymienione w art. 3 pkt 2, 3, 4 i 5, opłaty, których wysokość ustali rozporządzenie Ministra Zdrowia, wydane w porozumieniu z Ministrami: Żeglugi i Handlu Zagranicznego oraz Skarbu.

*Art. 9.* Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrami: Żeglugi i Handlu Zagranicznego, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych oraz innymi właściwymi ministrami.

*Art. 10.* Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
*Bolesław Bierut*
Prezes Rady Ministrów:
*Edward Osóbka-Morawski*
w/z Minister Zdrowia:
Tadeusz Michejda
w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
*Ludwik Grosfeld*
Minister Administracji Publicznej:
*Władysław Kiernik*
Minister Ziem Odzyskanych:
*Władysław Gomułka*
Minister Skarbu:
*Konstanty Dąbrowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1946 r. Nr 32, poz. 202).

## 164

### DEKRET
z dnia 25 czerwca 1946 r.
*o dodatku przejściowym do zaopatrzeń weteranów powstań narodowych.*

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

*Art. 1.* Do zaopatrzeń, wypłacanych na podstawie ustawy z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831 r., 1848 r. i 1863 r. oraz wdów po nich (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 212) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 88, poz. 791 i Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 25, poz. 221), ustanawia się dodatek przejściowy, który będzie wypłacany do czasu unormowania stosunków gospodarczych. Dodatek ten wynosi:

a) dla weterana samotnego 800 zł mies.
b) „ „ żonatego 1.275 „ „
c) „ wdowy po weteranie 675 „ „

*Art. 2.* Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu.

*Art. 3.* Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
*Bolesław Bierut*
Prezes Rady Ministrów:
*Edward Osóbka-Morawski*
w/z Minister Skarbu:
*Leon Kurowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 lipca 1946 r. Nr 32, poz. 205).

## 165

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1946 r.

*o zmianie rozporządzenia Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o ustaleniu grup uposażenia do tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych.*

Na podstawie art. 9 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tabelę stanowisk i grup uposażenia, załączoną do rozporządzenia Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 27 grudnia 1944 r. o ustaleniu grup uposażenia do tabeli stanowisk we władzach, urzędach, zakładach i instytucjach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 90) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 6, poz. 22, Nr 34, poz. 209 i z 1946 r. Nr 18, poz. 122) uzupełnia się w ten sposób, że w dziale „Resort Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia" w kolumnie „władze, urzędy, instytucje bezpośrednio podległe" na wstępie przed wyrazem: „Dyrektor" (kolejność 1) wstawia się wyrazy: „Rzecznik Interesu Publicznego przy Trybunale Ubezpieczeń Społecznych" z oznaczeniem w rubrykach: „kategoria" „I", „grupa uposażenia"—„IV—V"; a po wyrazach „Naczelnik Wydziału" (kolejność 2) wstawia się wyrazy: „Zastępca Rzecznika Interesu Publicznego przy Trybunale Ubezpieczeń Społecznych" z oznaczeniem w rubrykach: „kategoria" — „I", „grupa uposażenia" — „V-VI".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów: *Władysław Gomułka*

Minister Skarbu: *Konstanty Dąbrowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Jan Stańczyk*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 lipca 1946 r. Nr 31, poz. 198).

## 166

### ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1946 r.

*wydane w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich.*

Na podstawie art. 9 i 12 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się przy zbywaniu opuszczonych i poniemieckich ruchomości domowego użytku, urządzeń biurowych i sklepowych oraz służących do osobistego wykonywania zawodu narzędzi, instrumentów, maszyn i książek.

2. Spod przepisów rozporządzenia wyłącza się wszelkie remanenty towarowe przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych oraz urządzenia, stanowiące część składową istniejących przedsiębiorstw.

§ 2. 1. Do zbywania ruchomości objętych niniejszym rozporządzeniem powołane są okręgowe urzędy likwidacyjne.

2. Zbywanie ruchomości opuszczonych dokonywane będzie, poczynając od dnia 1 stycznia 1948 r. z wyjątkiem przypadków, wymienionych w art. 7 ust. 3 pkt e) dekretu.

§ 3. 1. Dyrektor okręgowego urzędu likwidacyjnego powołuje opiniodawcze komisje społeczne w następującym składzie:

a) przedstawiciel okręgowego urzędu likwidacyjnego jako przewodniczący,
b) przedstawiciel właściwej izby skarbowej,
c) przedstawiciel gminnej (miejskiej) rady narodowej siedziby urzędowania komisji,
d) delegowany przez starostę przedstawiciel referatu osiedleńczego lub przedstawiciel miejscowego oddziału Państwowego Urzędu Repatriacyjnego,

e) przedstawiciel rady związków zawodowych,
f) przedstawiciel izby rzemieślniczej.

2. Ilość komisyj w okręgu ustala dyrektor okręgowego urzędu likwidacyjnego.

3. Przewodniczący komisji powinien w miarę potrzeby zapraszać na posiedzenia również przedstawicieli innych zrzeszeń gospodarczych oraz samorządu gospodarczego i zawodowego.

4. Członkowie komisji, którzy na skutek udziału w jej pracach tracą swój zarobek, otrzymują odszkodowania według norm, które ustali Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami: Ziem Odzyskanych i Skarbu.

§ 4. 1. Do zadań opiniodawczej komisji społecznej należy:

1) ustalanie ilości ruchomości domowego użytku, jakie można oddawać bezpłatnie na własność (§ 10),
2) ustalanie przeciętnych ilości ruchomości domowego użytku, jakie mogą nabyć uprawnione osoby po cenach ulgowych (§ 11),
3) opiniowanie w poszczególnych przypadkach co do najwyższych norm ruchomości domowego użytku, jakie mogą nabyć poszczególni uprawnieni, oraz kwalifikowanie przedmiotów, które, jako przekraczające dopuszczalną normę, należy odebrać dotychczasowym posiadaczom,
4) rozpatrywanie wniosków posiadaczy ruchomości o zmianę oszacowania (§§ 5 i 6),
5) opiniowanie w sprawie bezpłatnego oddawania sprzętu i maszyn potrzebnych do urządzenia biur (§ 13),
6) opiniowanie w innych sprawach zleconych przez dyrektora okręgowego urzędu likwidacyjnego.

2. Regulamin obrad komisyj ustali Minister Ziem Odzyskanych dla komisyj, działających na terenie tych ziem, dla pozostałych komisyj — Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 5. 1. Szacunku ruchomości dokonywają biegli, powołani przez okręgowe urzędy likwidacyjne z list, zgłoszonych przez izby przemysłowo-handlowe i rzemieślnicze, po jednym z każdej listy. Jeżeli te izby nie ukonstytuowały się w danym okręgu, listy biegłych zgłoszą odpowiednie zrzeszenia gospodarcze.

2. Dyrektorzy okręgowych urzędów likwidacyjnych lub osoby przez nich upoważnione mogą powoływać innych rzeczoznawców, jeżeli tego wymaga rodzaj szacowanego przedmiotu.

3. Posiadacz ruchomości może w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu protokółu oszacowania złożyć wniosek o zmianę oszacowania. Okręgowy urząd likwidacyjny, po zasięgnięciu opinii komisji społecznej, ustala oszacowanie w sposób ostateczny, przy czym nie jest w tym przypadku związany oszacowaniem biegłych (ust. 1).

§ 6. 1. Podstawę szacunku stanowi cena ruchomości z miesiąca sierpnia 1939 r. według stanu w dniu szacunku.

2. Dla ustalenia ceny sprzedażnej mnoży się cenę ustaloną w sposób wymieniony w ustępie poprzedzającym przez mnożniki wskazane w dalszych przepisach.

3. Ruchomości, które zostały już oszacowane przez organa b. Tymczasowego Zarządu Państwowego, nie podlegają ponownemu oszacowaniu. Dyrektor okręgowego urzędu likwidacyjnego może jednak zarządzić ponowne oszacowanie na wniosek posiadacza ruchomości lub w razie uzasadnionego domniemania, że dotychczasowe oszacowanie jest zbyt niskie. Posiadacz może zgłosić wiosek o ponowne oszacowanie w terminie jednomiesięcznym od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Ponownego oszacowania nie można zarządzić, jeżeli sprzedaż ruchomości już nastąpiła.

§ 7. 1. Każdy uprawniony może nabyć ruchomości tego samego typu tylko jeden raz i w granicach norm ustalonych przez komisje społeczne.

2. Komisje społeczne ustalają przeciętne ilości ruchomości domowego użytku zależnie od warunków mieszkaniowych w danym okręgu lub w ważniejszych ośrodkach okręgu oraz w zależności od ilości osób, pozostających na utrzymaniu osoby uprawnionej i razem z nią zamieszkałych, a także jej zawodu. Normy te nie mogą jednak przekraczać przeciętnego umeblowania trzech izb, a dla osób pracujących umysłowo na stanowiskach kierowniczych lub których zawód wymaga pomieszczeń specjalnych — 4 izb.

3. Jeżeli ubiegający się o kupno ma częściowo umeblowanie własne lub też jeżeli takie umeblowanie mają osoby, będące na jego utrzymaniu i razem z nim zamieszkałe, może nabyć ruchomości tylko na uzupełnienie do przeciętnej normy.

§ 8. 1. Pierwszeństwo kupna ruchomości służy dotychczasowym posiadaczom, jeżeli otrzymali je w posiadanie od b. Tymczasowego Zarządu Państwowego lub urzędów likwidacyjnych albo też jeżeli zgłosiły je tym urzędom, a nabycie ruchomości nie sprzeciwia się zasadom ustalonym w niniejszym rozporządzeniu.

2. Ilekroć rozporządzenie niniejsze mówi o mieniu już znajdującym się w posiadaniu nabywców, rozumieć przez to należy posiadanie na dzień 1 lipca 1946 r.

§ 9. Przy sprzedaży ruchomości, nie będących w posiadaniu osób uprawnionych, pier-

szeństwo kupna w granicach ustalonych norm służy:

a) repatriantom,
b) zdemobilizowanym żołnierzom — uczestnikom ostatniej wojny,
c) rodzinom (małżonek, wstępni i zstępni) po poległych żołnierzach lub po osobach zamordowanych przez okupanta,
d) osobom, które na skutek wypadków ostatniej wojny lub bezprawnych aktów b. władz okupacyjnych utraciły choćby częściowo zdolność do pracy.

§ 10. 1. Bezpłatnie mogą być oddawane na własność tylko ruchomości, które przeszły na własność Państwa na podstawie art. 2 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich.

2. O bezpłatne otrzymanie ruchomości na własność i tylko w granicach norm ustalonych przez komisje społeczne mogą ubiegać się:

a) repatrianci,
b) osadnicy, należący do kategorii osób wymienionych w § 9 lit. b, c, d.

3. Przepisy § 7 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

4. Osadnicy wojskowi na ziemiach odzyskanych otrzymują bezpłatnie ruchomości domowego użytku w ilości nie przekraczającej norm, ustalonych w myśl § 4 ust. 1 pkt 3.

§ 11. 1. Ustala się następujące mnożniki przy sprzedaży w granicach przeciętnych norm ruchomości domowego użytku (§ 7 ust. 2 i 3):

a) dla osadników w gospodarstwach rolnych oraz dla nabywców, zatrudnionych w urzędach lub instytucjach państwowych, samorządowych, lub zakładach państwowych i samorządowych oraz w przedsiębiorstwach będących pod zarządem państwowym, a prowadzonych przez Państwo, zatrudnionych w politycznych organizacjach młodzieżowych, związkach zawodowych, organizacjach społecznych i kulturalno - oświatowych, spółdzielniach, ich związkach, oraz dla pracowników biur i instytucyj partii politycznych — mnożnik 10,
b) dla nabywców, zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w zakładach pracy prywatnych lub społecznych, nie wymienionych w pkt a) — mnożnik 20,
c) dla pozostałych nabywców — mnożnik 30.

2. Jeżeli w skład rodziny (małżonkowie, wstępni i zstępni jednego z małżonków), prowadzącej wspólne gospodarstwo, wchodzą osoby, posiadające własne przedsiębiorstwo, stosuje się, bez względu na rodzaj zatrudnienia nabywcy, mnożnik 30.

3. Dla nabywców, mających stałe miejsce zamieszkania na ziemiach odzyskanych, mnożniki, ustalone w ustępach poprzedzających, obniża się do połowy, z wyjątkiem nabywców, przewidzianych w ust. 1 pkt c).

§ 12. 1. Przy sprzedaży ruchomości, przekraczających granice przeciętnych norm — jeżeli ruchomości te nie będą odebrane posiadaczowi (§ 1 ust. 1 pkt 3) — stosuje się mnożnik 40 bez względu na rodzaj zatrudnienia i miejsce zamieszkania nabywcy.

2. Sprzedaż ponad przeciętną normę ruchomości jest niedopuszczalna, jeżeli nie są one w posiadaniu nabywcy.

§ 13. Sprzęt i maszyny, potrzebne do urządzenia biur, mogą otrzymywać:

1) bezpłatnie:
a) urzędy i instytucje samorządowe, przedsiębiorstwa oraz zakłady państwowe i samorządowe, posiadające osobowość prawną,
b) na wniosek opiniodawczych komisji społecznych za zgodą Głównego Urzędu Likwidacyjnego inne instytucje kulturalne, oświatowe i społeczne, gminy wyznaniowe, stowarzyszenia wyższej użyteczności, partie polityczne, organizacje młodzieżowe, związki zawodowe i inne organizacje o charakterze społecznym, jeżeli sprzęt ten i maszyny znajdują się w posiadaniu i inwentarzu tych urzędów, przedsiębiorstw i instytucji;
2) z zastosowaniem mnożnika 10 — Związek Gospodarczy Spółdzielni R. P. „Społem" oraz należące do tegoż związku spółdzielnie;
3) z zastosowaniem mnożnika 30 — osoby i instytucje poza przypadkami przewidzianymi w pkt 1, jeżeli sprzęt ten i maszyny mają już w swoim posiadaniu.

2. Sprzedaż sprzętu i maszyn potrzebnych do urządzenia biur, nie będących w posiadaniu osób uprawnionych, jest dopuszczalna tylko na rzecz urzędów, instytucyj i przedsiębiorstw, wyszczególnionych w ustępie 1 pkt 1 lit. a. — z zastosowaniem mnożnika 20.

§ 14. Urządzenia zakładów handlowych, jeżeli nie stanowią części składowej istniejącego przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 1 ust. 4 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich, mogą nabyć obecni ich posiadacze z zastosowaniem mnożnika 20.

§ 15. 1. Instrumenty muzyczne mogą nabywać:

1) szkoły muzyczne, instytucje kulturalne, oświatowe, kompozytorzy, artyści i nauczyciele muzyki odpowiedniej specjalności — z zastosowaniem mnożnika 6;
2) inne osoby, które wykażą się zezwoleniami organów Ministerstwa Kultury i Sztuki, do tego upoważnionych — z zastosowaniem mnożnika 12.

2. Instrumenty o szczególnej wartości artystycznej mogą nabywać tylko wyższe zakłady muzyczne, powszechne instytucje, propagujące muzykę, oraz artyści, koncertujący na instrumentach własnych.

3. Instrumenty muzyczne, nie nadające się do użytku bez przeprowadzenia gruntownych napraw, sprzedaje okręgowy urząd likwidacyjny z przetargu, przy równych warunkach pierwszeństwo nabycia służy spółdzielniom wytwórczym.

§ 16. 1. Narzędzia pracy innych specjalności poza instrumentami muzycznymi oraz maszyny i urządzenia pracowni mogą nabywać jedynie osoby, wykonywające właściwy zawód — z zastosowaniem mnożnika 25.

2. Aparaty i narzędzia o wyjątkowym zastosowaniu lub o znacznej wartości mogą nabywać jedynie zakłady naukowe wyższe oraz średnie zawodowe, zakłady naukowo - badawcze i szpitale — z zastosowaniem mnożnika 6. W razie braku reflektantów ze strony tych instytucyj, takie aparaty i narzędzia można sprzedać z przetargu innym osobom.

3. Aparaty, instrumenty i narzędzia znajdujące się w posiadaniu i inwentarzach szkół akademickich oraz państwowych, posiadających osobowość prawną, i samorządowych: szpitali, lecznic, laboratoriów, stacyj i gabinetów doświadczalnych oraz szkół zawodowych i średnich, przechodzą na ich własność bezpłatnie.

§ 17. Repatrianci mogą otrzymać bezpłatnie na własność narzędzia pracy wykonywanej osobiście, jeżeli udowodnią, iż odpowiednie ruchomości pozostawili poza granicami Państwa Polskiego.

§ 18. Meble stylowe i antyczne w kompletach oraz przedmioty wysokiej wartości artystycznej, jak również przedmioty luksusowe (ze względu na tworzywo) można zbywać tylko za zgodą i na warunkach, ustalonych przez Ministra Ziem Odzyskanych — co do przedmiotów, znajdujących się na tych ziemiach, a w pozostałych przypadkach — za zgodą i na warunkach, ustalonych przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

§ 19. 1. Książki, wydawnictwa periodyczne w kompletach, mapy i nuty, nieodpowiadające potrzebom kulturalnym lub zawodowym posiadacza, podlegają odebraniu i przekazaniu w zarząd Ministra Oświaty bądź Kultury i Sztuki.

2. Za przedmioty, pozostawione posiadaczowi (ust. 1), pobiera się należność z zastosowaniem mnożnika 6.

§ 20. Przedmioty z metali szlachetnych, kamienie drogocenne, biżuteria, zagraniczne znaki pieniężne oraz krajowe i zagraniczne papiery wartościowe podlegają zdeponowaniu do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego.

§ 21. 1. Cena sprzedażna ruchomości, ustalana na podstawie mnożników, przewidzianych w §§ 11, 12, 13, 14, 15, 16 i 19, nie może w żadnym przypadku przekraczać 80% ceny rynkowej.

2. Tryb sprzedaży ruchomości, znajdujących się u dotychczasowych posiadaczy, jak również w magazynach okręgowych urzędów likwidacyjnych, zostanie ustalony zarządzeniem Ministra Ziem Odzyskanych w odniesieniu do obszarów ziem odzyskanych, a zarządzeniem Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego — do pozostałych terenów Państwa.

3. Znajdujące się w magazynach okręgowych urzędów likwidacyjnych na obszarach ziem odzyskanych używane: pościel, bieliznę i odzież należy przekazać miejscowym władzom osiedleńczym w celu bezpłatnego rozdania repatriantom.

§ 22. Koszty oszacowania oraz koszty, związane ze sprzedażą i dozorem ruchomości, obciążają nabywców zarówno pod tytułem darmym, jak i odpłatnym. Normy tych kosztów ustala dyrektor okręgowego urzędu likwidacyjnego, nie mogą one jednak przekraczać 10% ceny sprzedażnej.

§ 23. Okręgowy urząd likwidacyjny może na wniosek nabywcy rozłożyć spłatę ceny kupna ruchomości na raty, nie więcej jednak niż na 10 rat miesięcznych, i w tym przedmiocie zawrze odpowiednią umowę na piśmie z uwzględnieniem przepisów art. 555 i nast. kodeksu handlowego.

Wysokość raty miesięcznej nie może być niższa niż 250.— zł.

§ 24. Po zapłaceniu całej należności okręgowy urząd likwidacyjny wyda nabywcy zaświadczenie, stwierdzające, kto, jakie przedmioty i za jaką cenę nabył. Takież zaświadczenie wyda okręgowy urząd likwidacyjny osobie, która uzyskała własność ruchomości bezpłatnie.

§ 25. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
*Edward Osóbka-Morawski*

Minister Ziem Odzyskanych:
*Władysław Gomułka*

w/z Minister Skarbu:
*Leon Kurowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 lipca 1946 r. Nr 33, poz. 206).

# 167

## ZARZĄDZENIE

### Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych z dnia 7 maja 1946 r. o przywróceniu i ustaleniu urzędowych nazw miejscowości

Na podstawie art. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 21 października 1934 r. o ustalaniu nazw miejscowości i o numeracji nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 850) oraz art. 2 dekretu z dn. 13 listopada 1945 r. o zarządzie ziem odzyskanych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 295) ustala się w brzmieniu polskim nazwy oraz pisownię miejscowości podanych w § 1.

| Nazwa polska | Przypadek II-gi przymiotnik | Powiat | Dawna nazwa (niemiecka) |
|---|---|---|---|
| Jagniątków | -owa, jagniątkowski | jeleniogórski | Agnetendorf |
| Olsztyn | -a, olsztyński | olsztyński | Allenstein |
| Polanica Zdrój | -y, Zdroju, polanicki | kłodzki | Altheide Bad |
| Stare Bogaczowice | -ic, starobogaczowicki | wałbrzyski | Altreichenau |
| Węgorzewo | -a, węgorzewski | węgorzewski | Angerburg |
| Miłków | -owa, miłkowski | jeleniogórski | Arnsdorf |
| Choszczno | -a, choszczeński | choszczeński | Arnswalde |
| Jedlina Zdrój | -y, jedliński | wałbrzyski | Bad Charlottenbrunn |
| Przerzeczyn Zdrój | -a, przerzeczyński | dzierżoniowski | Bad Dirsdorf |
| Świeradów Zdrój | -a, świeradowski | lwówecki | Bad Flinsberg |
| Kudowa Zdrój | -y, kudowski | kłodzki | Bad Kudowa |
| Lądek Zdrój | -dka, lądecki | bystrzycki | Bad Landeck |
| Długopole Zdrój | -a, długopolski | bystrzycki | Bad Langenau |
| Połczyn Zdrój | -a połczyński | białogardzki | Bad Polzin |
| Duszniki Zdrój | -ik, dusznicki | kłodzki | Bad Reinerz |
| Szczawno Zdrój | -a, szczawieński | wałbrzyski | Bad Salzbrunn |
| Czerniawa Zdrój | -y, czerniawski | lubański | Bad Schwarzbach |
| Cieplice Śląskie Zdrój | -ic, cieplicki | jeleniogórski | Bad Warmbrunn |
| Bartoszyce | -yc, bartoszycki | bartoszycki | Bartenstein |
| Białogard | -u, białogardzki | białogardzki | Belgard |
| Barcinek | -nka, barcinecki | jeleniogórski | Berthelsdorf |
| Bytom | -mia, bytomski | bytomski | Beuthen |
| Biela | -i, bielski | bystrzycki | Bielendorf |
| Biskupiec | -pca, biskupiecki | reszelski | Bischofsburg |
| Bobrek | -rka, bobrecki | bytomski | Bobrek Karf |
| Bolków | -owa, bolkowski | jaworski | Bolkenhain |
| Nowa wieś Królewska | -ej Wsi, nowowiejski | opolski | Bolko |
| Babimost | -u, babimojski | babimojski | Bomst |
| Braniewo | -a, braniewski | braniewski | Braunsberg |
| Wrocław | -wia, wrocławski | wrocławski | Breslau |
| Brzeg | -u, brzeski | brzeski | Brieg |
| Brochów | -owa, brochowski | wrocławski | Brockau |
| Bierutowice | -ic, bierutowicki | jeleniogórski | Brückenberg |
| Bobolice | -ic, bobolicki | koszaliński | Bublitz |
| Bukowiec | -wca, bukowiecki | jeleniogórski | Buchwald |
| Bolesławiec | -wca, bolesławiecki | bolesławiecki | Bunzlau |
| Bytów | -owa, bytowski | bytowski | Bütow |
| Kamień Pomorski | -nia, kamieński | kamieński | Cammin i P. |
| Koźle | -źla, kozielski | kozielski | Cosel |
| Krosno Odrzańskie | -a, krośnieński | krośnieński | Crossen |
| Darkiejmy | -ejm, darkiejmski | darkiejmski | Darkehmen |
| Iława | -y, iławski | suski | Deutsch Eylau |
| Wałcz | -a, wałecki | wałecki | Deutsch Krone |
| Drawsko | -a, drawski | drawski | Dramburg |
| Ośno | -a, osieński | rzepiński | Drossen |

Bibl. Jag.

| Nazwa polska | Przypadek II-gi przymiotnik | P o w i a t | Dawna nazwa (niemiecka) |
|---|---|---|---|
| Elbląg | -a, elbląski | elbląski | Elbing |
| Niemodlin | -a, niemodliński | niemodliński | Falkenberg |
| Złocieniec | -ńca, złocieniecki | drawski | Falkenburg |
| Kuźnice Swidnickie | -ic, kuźnicki | wałbrzyski | Fellhammer |
| Złotów | -owa, złotowski | złotowski | Flatow |
| Zasieki | -ek, zasiecki | żarski | Forst |
| Ząbkowice Śląskie | -ic, ząbkowicki | ząbkowicki | Frankenstein |
| Wschowa | -y, wschowski | wschowski | Fraustadt |
| Swiebodzice | -ic, świebodzicki | świdnicki | Freiburg i Schl. |
| Kożuchów | -a, kożuchowski | kożuchowski | Freystadt |
| Strzelce Krajeńskie | -ec, strzelecki | strzelecki | Friedeberg |
| Gierdawy | -aw, gierdawski | gierdawski | Gerdauen |
| Podgórzyn | -a, podgórzyński | jeleniogórski | Giersdorf |
| Kłodzko | -a, kłodzki | kłodzki | Glatz |
| Gliwice | -ic, gliwicki | gliwicki | Gleiwitz |
| Głogów | -owa, głogowski | głogowski | Glogau |
| Gogolin | -a, gogoliński | strzelecki | Gogolin |
| Gołdap | -api, gołdapski | gołdapski | Goldap |
| Złotoryja | -yi, złotoryjski | złotoryjski | Goldberg |
| Goleniów | -owa, goleniowski | nowogardzki | Gollnow |
| Sokołowsko | -a, sokołowski | wałbrzyski | Görbersdorf |
| Zgorzelec | -lca, zgorzelecki | zgorzelecki | Görlitz |
| Boguszów | -owa, boguszowski | wałbrzyski | Gottesberg |
| Gryfice | -ic, gryficki | gryficki | Greifenberg |
| Gryfino | -a, gryfiński | gryfiński | Greiffenhagen |
| Strzelce | -ec, strzelecki | strzelecki | Gross Strehlitz |
| Syców | -owa, sycowski | sycowski | Gross Wartenberg |
| Grodków | -owa, grodkowski | grodkowski | Grottkau |
| Jeżów | -owa, jeżowski | jeleniogórski | Grunau |
| Zielona Góra | -y, zielonogórski | zielonogórski | Grünberg |
| Zieleniec | -ńca, zieleniecki | kłodzki | Grunwald |
| Krzeszów | -owa, krzeszowski | kamiennogórski | Grüssau |
| Gubin | -a, gubiński | gubiński | Guben |
| Góra | -y, górowski | górowski | Guhrau |
| Dobrodzień | -enia, dobrodzieński | dobrodzieński | Guttentag |
| Dobre Miasto | -a, dobromiejski | lidzbarski | Guttstadt |
| Bystrzyca Kłodzka | -y, bystrzycki | bystrzycki | Habelschwerdt |
| Przesieka | -i, przesiecki | jeleniogórski | Hain |
| Chojnów | -owa, chojnowski | złotoryjski | Haynau |
| Świętomiejsce | -a, świętomiejski | świętomiejski | Heilligenbeil |
| Lidzbark Warmiński | -u, lidzbarski | lidzbarski | Heilsberg |
| Jerzmanice Zdrój | -ic, jerzmanicki | złotoryjski | Hermsdorf a. Katzbach |
| Sobieszów | -owa, sobieszowski | jeleniogórski | Hermsdorf (Kynast) |
| Sobięcin | -a, sobięciński | wałbrzyski | Hermsdorf Kr. Waldbg. |
| Kędzierzyn | -a, kędzierzyński | kozielski | Heydebreck |
| Zabrze | -a, zabrzański | zabrzański | Hindenburg |
| Jelenia Góra | -y, jeleniogórski | jeleniogórski | Hirschberg |
| Lewin | -a, lewiński | kłodzki | Hummelstadt |
| Janowice Wielkie | -ic, janowicki | jeleniogórski | Jannowitz |
| Jawor | -a, jaworski | jaworski | Jauer |
| Pisz | -a, piski | piski | Johannisburg |
| Karłów | -owa, karłowski | kłodzki | Karlsberg |
| Kietrz | -a, kietrzański | głubczycki | Katscher |
| Mikulczyce | -y, mikulczycki | bytomski | Klausberg |
| Kłodnica | -y, kłodnicki | kozielski | Klodnitz |
| Kołobrzeg | -u, kołobrzeski | kołobrzeski | Kolberg |
| Chojna | -y, chojeński | chojeński | Königsberg Nm. |
| Koszalin | -a, koszaliński | koszaliński | Köslin |
| Krapkowice | -ic, Krapkowicki | opolski | Krappitz |

| Nazwa polska | Przypadek II-gi przymiotnik | Powiat | Dawna nazwa (niemiecka) |
|---|---|---|---|
| Kluczbork | -a, kluczborski | kluczborski | Kreuzburg |
| Karpacz | -a, karpacki | jeleniogórski | Krummhübel |
| Miedzianka | -i, miedzianecki | jeleniogórski | Kupferberg |
| Kostrzyn | -a, kostrzyński | gorzowski | Küstrin |
| Łabędy | -ed, łabędzki | gliwicki | Laband |
| Łobez | -bza, łobeski | łobeski | Labes |
| Kamienna Góra | -y, kamiennogórski | kamiennogórski | Landeshut |
| Bielawa | -y, bielawski | dzierżoniowski | Langenbielau |
| Wleń | -nia, wleński | lwówecki | Lähn |
| Gorzów Wielkopolski | -a, gorzowski | gorzowski | Landsberg |
| Lubań | -nia, lubański | lubański | Lauban |
| Lębork | -a, lęborski | lęborski | Lauenburg |
| Głubczyce | -yc, głubczycki | głubczycki | Leobschütz |
| Lubawka | -i, lubawecki | kamiennogorski | Liebau in Schl. |
| Legnica | -y, legnicki | legnicki | Liegnitz |
| Lipiany | -an, lipiański | myśliborski | Lippehne |
| Giżycko | -a, giżycki | giżycki | Lötzen |
| Lwówek Śląski | -wka, lwówecki | lwówecki | Löwenberg |
| Lubin | -a, lubiński | lubiński | Lüben |
| Ełk | -u, ełcki | ełcki | Lyck |
| Malbork | -a, malborski | malborski | Marienburg |
| Kwidzyn | -a, kwidzyński | kwidzyński | Marienwerder |
| Rokitnica | -y, rokitnicki | bytomski | Martinau |
| Miechowice | -ic, miechowicki | bytomski | Mechtal |
| Międzyrzecz | -a, międzyrzecki | międzyrzecki | Meseritz |
| Milicz | -a, milicki | milicki | Militsch |
| Morąg | -ąga, morąski | morąski | Mohrungen |
| Ziębice | -ic, ziębicki | ząbkowicki | Münsterberg |
| Namysłów | -owa, namysłowski | namysłowski | Namslau |
| Nowogard | -u, nowogardzki | nowogardzki | Neugard |
| Nidzica | -y, nidzicki | nidzicki | Neidenburg |
| Dębno | -a, dębieński | chojeński | Neudamm |
| Środa Śląska | -y, średzki | średzki | Neumarkt |
| Nowe Warpno | -a, nowowarpieński | szczeciński | Neuwarp |
| Nowa Ruda | -y, noworudzki | kłodzki | Neurode |
| Nowa Sól | -i, nowosolski | kożuchowski | Neusalz |
| Prudnik | -a, prudnicki | prudnicki | Neustadt |
| Szczecinek | -nka, szczecinecki | szczecinecki | Neustettin |
| Niemcza | -y, niemczański | dzierżoniowski | Nimptsch |
| Głogówek | -a, głogówecki | prudnicki | Oberglogau |
| Oborniki Śląskie | -ik, obornicki | trzebnicki | Obernigk |
| Zdzieszowice | -ic, zdzieszowicki | strzelecki | Odertal |
| Oleśnica | -y, oleśnicki | oleśnicki | Oels |
| Oława | -y, oławski | oławski | Ohlau |
| Opole | -a, opolski | opolski | Oppeln |
| Szczytno | -a, szczycieński | szczycieński | Ortelsburg |
| Ostróda | -ódy, ostródzki | ostródzki | Osterode |
| Olmuchów | -owa, olmuchowski | grodkowski | Ottmachau |
| Pyskowice | -ic, pyskowicki | gliwicki | Peiskretscham |
| Pieńsk | -a, pieński | zgorzelecki | Penzig |
| Piechowice | -ic, piechowicki | jeleniogórski | Petersdorf |
| Police | -ic, policki | szczeciński | Pölitz |
| Iławka | -i, iławecki | iławecki | Preussisch Eylau |
| Pasłęk | -a, pasłęcki | pasłęcki | Preussisch Holland |
| Pyrzyce | -yc, pyrzycki | pyrzycki | Pyritz |
| Kętrzyn | -a, kętrzyński | kętrzyński | Rastenburg |
| Racibórz | -orza, raciborski | raciborski | Ratibor |
| Złoty Stok | -ego Stoku, złotostocki | ząbkowicki | Reichenstein |
| Rzepin | -a, rzepiński | rzepiński | Reppen |

| Nazwa polska | Przypadek II-gi przymiotnik | Powiat | Dawna nazwa (niemiecka) |
|---|---|---|---|
| Dzierżoniów | -owa, dzierżoniowski | dzierżoniowski | Reichenbach |
| Prabuty | -ut, prabucki | suski | Riesenburg |
| Resko | -a, reski | łobeski | Regenwalde |
| Resko Wieś | -a, reski | łobeski | Rietzig |
| Susz | -a, suski | suski | Rosenberg |
| Olesno | -a, oleski | oleski | Rosenberg |
| Reszel | -szla, reszelski | reszelski | Rössel |
| Szczytna | -ej, szczycieński | kłodzki | Rückers |
| Darłowo | -a, darłowski | sławieński | Rügenwalde |
| Miastko | -a, miastecki | miastecki | Rummelsburg |
| Żagań | -nia, żagański | żagański | Sagan |
| Świdwin | -a, świdwiński | białogardzki | Schivelbein |
| Trzcianka | -i, trzcianecki | trzcianecki | Schönlanke |
| Bojków | -owa, bojkowski | gliwicki | Schönwald |
| Sławno | -a, sławieński | sławieński | Schlawe |
| Człuchów | -a, człuchowski | człuchowski | Schlochau |
| Kowary | -ar, kowarski | jeleniogórski | Schmiedeberg |
| Piła | -y, pilski | pilski | Schneidemühl |
| Szklarska Poręba | -y, szklarski | jeleniogórski | Schreiberhau |
| Chruszczów | -owa, chruszczowski | bytomski | Schomberg |
| Świdnica | -y, świdnicki | świdnicki | Schweidnitz |
| Skwierzyna | -y, skwierzyński | skwierzyński | Schwerin |
| Świebodzin | -a, świebodziński | świebodziński | Schwiebus |
| Kopaniec | -ńca, kopaniecki | jeleniogórski | Seitershau |
| Stronie Śląskie | -ia, stroński | bystrzycki | Seitenberg |
| Mrągowo | -a, mrągowski | mrągowski | Sensburg |
| Myśliborz | -a, myśliborski | myśliborski | Soldin |
| Słońsk | -a, słoński | sulęciński | Sonnenburg |
| Żary | -ar, żarski | żarski | Sorau |
| Szprotawa | -y, szprotawski | szprotawski | Sprottau |
| Stargard | -u, stargardzki | stargardzki | Stargard |
| Ścinawa | -y, ścinawski | wołowski | Steinau a. Oder |
| Ściegny | -gien, ściegieński | jeleniogórski | Steinseiffen |
| Szczecin | -a, szczeciński | szczeciński | Stettin |
| Stolarzowice | -ic, stolarzowicki | bytomski | Stillersfeld |
| Słupsk | -a, słupski | słupski | Stolp |
| Strzelin | -a, strzeliński | strzeliński | Strehlen |
| Strzegom | -ma, strzegomski | świdnicki | Striegau |
| Sztum | -u, sztumski | sztumski | Stuhm |
| Świnoujście | -a, świnoujski | woliński | Swinemünde |
| Bukowina Kłodzka | -y, bukowiński | kłodzki | Tannhübel |
| Trzebnica | -y, trzebnicki | trzebnicki | Trebnitz |
| Olecko | -a, olecki | olecki | Treuburg |
| Wałbrzych | -a, wałbrzyski | wałbrzyski | Waldenburg |
| Bardo | -a, bardzki | ząbkowicki | Wartha |
| Biały Kamień | -a, białokamieński | wałbrzyski | Weissstein |
| Bolków Zdrój | -a, bolkowski | jaworski | Wiesau |
| Pobiedna | -ej, pobiedzieński | lubański | Wigandsthal |
| Wołów | -a, wołowski | wołowski | Wohlau |
| Wilcza Poręba | -y, wilczoporębski | jeleniogórski | Wolfshau Rsgb. |
| Międzygórze | -a, międzygórski | bystrzycki | Wölfelsgrund |
| Wolin | -a, woliński | woliński | Wollin |
| Orneta | -y, ornecki | braniewski | Wormditt |
| Radków | -owa, radkowski | kłodzki | Wünschelburg |
| Głuszyca | -y, głuszycki | wałbrzyski | Wüstegiersdorf |
| Walim | -mia, walimski | wałbrzyski | Wüstewaltersdorf |
| Santok | -a, santocki | gorzowski | Zantoch |
| Sulęcin | -a, sulęciński | sulęciński | Zielenzig |
| Sulechów | -a, sulechowski | świebodziński | Züllichau |

§ 2.

W stosunkach publicznych wolno używać nazw wyżej podanych miejscowości tylko w brzmieniu ustalonym niniejszym zarządzeniem.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:
*Dr. Wł. Kiernik*

Minister Ziem Odzyskanych:
*Wł. Gomułka*

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 19 maja 1946 r. Nr 44, poz. 85).

# 168

## OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 lipca 1946 r. L.D.V/1-25/h/39/46 (Nr 439)

*w sprawie potrącenia z zobowiązań podatkowych podatnika jego wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności wobec Skarbu Państwa.*

Do Ministerstw (wszystkie) oraz Władz Centralnych.

Według art. 34 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) zobowiązanie podatkowe ulega na wniosek dłużnika potrąceniu z jego wzajemną, bezsporną i wymagalną wierzytelnością wobec Skarbu Państwa.

W związku z tym, urzędy skarbowe będą dokonywały wspomnianego potrącenia na podstawie zaświadczenia *władz asygnujących*, które posiadają otwarte kredyty w Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, w Izbach Skarbowych względnie w Urzędach Skarbowych. Zaświadczeń innych władz i urzędów — władze skarbowe nie będą honorowały, gdyż jak dotychczasowa praktyka wykazała, władze, które wystawiły zaświadczenia stwierdzające istnienie wierzytelności podatnika wobec Skarbu Państwa nie troszczyły się o przekazanie sum urzędom skarbowym, kredyt zaś przeznaczony na spłatę tych wierzytelności, co do których zostały wystawione zaświadczenia zużywały niejednokrotnie na inne cele — przesuwając przez to gospodarkę poza ramy przyznanego tej władzy kredytu. Władze skarbowe w stosunku do tych władz i urzędów — poza pisemną interwencją — nie mogły rozwinąć żadnej egzekutywy celem zmuszenia ich do uregulowania zobowiązań podatkowych osób, którym wydały zaświadczenia. W konsekwencji tego w księgach urzędów skarbowych istniały fikcyjne zaległości podatkowe przez szereg lat.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu jest zmuszone ustalić następujący tryb postępowania:

Władze i urzędy asygnujące, zobowiązane do wypłaty podatnikowi wierzytelności wobec Skarbu Państwa mogą na jego żądanie wystawić zaświadczenie według załączonego wzoru stwierdzające:

1) istnienie, bezsporność i wymagalność wierzytelności podatnika wobec Skarbu Państwa,
2) nazwisko i imię wierzyciela Skarbu Państwa,
3) sumę wierzytelności i datę jej płatności,
4) tytuł wierzytelności,
5) określenie tytułu budżetowego, z którego ma być asygnowany wydatek (Część budż., Dział, Rozdział, Paragraf),
6) wyszczególnienie zaległości podatnika, która ma być pokryta wierzytelnością,
7) oświadczenie władzy asygnującej, że suma określona w zaświadczeniu przekazana zostanie urzędowi skarbowemu niezwłocznie po uzyskaniu kredytu,
8) datę wystawienia zaświadczenia.

Zaświadczenie to winno być podpisane przez dwie osoby uprawnione do podpisywania asygnat danej władzy asygnującej i zaopatrzone w odcisk urzędowej pieczęci.

Po otrzymaniu kredytu władza asygnująca powinna przede wszystkim pokryć wydatki z tytułu wydanych zaświadczeń. Jeżeli władza tego nie uczyni w ciągu 6-ciu miesięcy licząc od daty wystawienia zaświadczenia, władze skarbowe uprawnione będą do zablokowania kredytu otwartego danej władzy asygnującej w dotyczącym tytule budżetowym i do pokrycia pretensji Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych podatnika, któremu władza asygnująca wydała wspomniane zaświadczenie. W związku z tym władze asygnujące, z chwilą wystawienia zaświadczenia, powinny w księdze kredytów i wydatków budżetowych na koncie danego tytułu budżetowego uczynić adnotację, celem uniknięcia przeoczenia przekazania urzędowi skarbowemu sum, na które zostały wystawione zaświadczenia.

Ministerstwo Skarbu prosi o podanie powyższego do wiadomości podległych władz i urzędów oraz o zwrócenie uwagi, że wspomniane zaświadczenia mogą być przez władze i urzędy asygnujące wydawane w ramach przewidywanego na dotyczący cel kredytu.

Ministerstwo Skarbu dołącza odpis zarządzenia, które równocześnie wydaje izbom skarbowym i urzędom skarbowym (rewizyjnym).

za Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu:
*T. Dietrich*

---

Izbom Skarbowym, Urzędom Skarbowym (rewizyjnym).

Udzielając do wiadomości, Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Z chwilą przedstawienia przez podatnika zaświadczenia władzy asygnującej, zawierającego wszystkie dane wyszczególnione w powyższym piśmie, urząd skarbowy (rewizyjny) obowiązany jest bezzwłocznie wstrzymać względnie ograniczyć egzekucję, zależnie od wysokości sumy, na jaką opiewa zaświadczenie, czyniąc odpowiednią adnotację na koncie podatnika w księdze bierczej.

Z uwagi na to, że w myśl art. 30 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) — zobowiązanie podatkowe wygasa z chwilą dokonania potrącenia t. j. z chwilą przyjęcia przez władzę skarbową wspomnianego zaświadczenia, należy zwolnić zajęte w drodze egzekucji ruchomości względnie hipoteczne zabezpieczenie, jeśli suma zaległości z należnościami ubocznymi i kosztami egzekucyjnymi znajduje pokrycie w sumie objętej zaświadczeniem. Jeżeli zaś zaległość nie zostanie w całości pokryta, zajęcie należy utrzymać w granicach niezbędnych do zaspokojenia pozostałej po potrąceniu kwoty zaległości.

Od zaległości pokrytych w drodze potrącenia pobiera się dodatek za zwłokę, obliczony począwszy od dnia następującego po upływie terminu płatności zaległości do dnia płatności wierzytelności, określonego przez władzę asygnującą w zaświadczeniu. W razie braku w zaświadczeniu tej daty, dodatki za zwlokę liczyć należy do dnia wystawienia zaświadczenia.

Zaświadczenia na podstawie których dokonano potrącenia, zaopatrzone w pozycje księgi bierczej, urząd skarbowy przechowuje w oddzielnej teczce. Z chwilą zapłacenia zaległości przez władzę asygnującą zaświadczenie to dołącza się do dowodu wpłaty.

Urzędy skarbowe (rewizyjne) będą sporządzały każdego miesiąca wykaz zaległości podatkowych, co do których zostały złożone zaświadczenia, a których władza asygnująca nie pokryła w ciągu 6-ciu miesięcy, licząc od daty wystawienia zaświadczenia. Zaległości wyszczególnionej raz w wykazie nie należy powtarzać w wykazach sporządzanych za następne miesiące. Wykazy te powinny zawierać następujące dane:

1) nazwisko i imię (firmę) podatnika,
2) rodzaj podatku,
3) kwota pokrytej wierzytelnością zaległości, oraz należności ubocznych i kosztów egzekucyjnych,
4) nazwa władzy asygnującej,
5) tytuł budżetowy, z którego wierzytelność podatnika miała być asygnowana (Część budżetu, Dział, Rozdział, Paragraf).

Wykazy należy sporządzać oddzielnie dla Centralnej Księgowości, dla izb skarbowych i dla urzędów skarbowych zależnie od tego, w której z powyższych władz jest otwarty kredyt dla danej władzy asygnującej.

Izba skarbowa lub urząd skarbowy prowadzący ogólną księgę kredytów i rozchodów budżetowych zablokuje w dotyczącym tytule budżetowym odpowiednią sumę kredytu oraz zawiadomi o tym bezzwłocznie władzę asygnującą z żądaniem przelania zablokowanej sumy na pokrycie zaległości podatkowych. Jeżeli władza nie zastosuje się do tego żądania w ciągu 14-tu dni — władza skarbowa dokona przelewu tegoż kredytu na podstawie rozchodowej noty kasowej, podpisanej przez dwie osoby upoważnione do podpisywania asygnat względnie — jeśli chodzi o urzędy skarbowe

prowadzące księgi kredytów i rozchodów budżetowych — przez naczelnika urzędu i kierownika działu rachunkowo kasowego. O dokonaniu przelewu zawiadomić należy władzę asygnującą, która wydatki te powinna wyszczególnić w sprawozdaniach o wydatkach z kredytów budżetowych.

W razie braku kredytu w dotyczącym tytule budżetowym w ciągu dwóch miesięcy, licząc od otrzymania wykazu, władza skarbowa prowadząca księgi kredytów i rozchodów budżetowych jest obowiązana donieść o tym Ministerstwu Skarbu (Departament Budżetowy) z zachowaniem drogi służbowej.

za Ministra Skarbu:
Podsekretarz Stanu:
*T. Dietrich*

---

**Wzór zaświadczenia do okólnika Ministerstwa Skarbu**
**L. D. V/1—25 b/39/46.**

Nazwa władzy asygnującej — dnia 194 r.

ZAŚWIADCZENIE

(Nazwa władzy asygnującej) **zaświadcza, że** ...... (Nazwisko i imię)

...... (firma podatnika) zamieszkały w

**ul.** .............. ....... Nr. posiada bezsporną wierzytelność wobec Skarbu

Państwa w kwocie **zł** **gr.** (słownie

....... )

z tytułu ..............................

Powyższa wierzytelność stała się wymagalną dnia 194 **r.**

(Nazwa władzy asygnującej) oświadcza, że powyższa kwota zostanie wyasygnowana z budżetu za 194. **r.** Część Dz. ........ § ..............

i równocześnie przekazana do Urzędu Skarbowego w

na pokrycie zaległego podatku (rodzaj podatku) wymienionego wyżej podatnika.

(Odcisk pieczęci)

2 podpisy osób upoważnionych
do podpisywania asygnat

Adnotacje Urzędu Skarbowego
Pozycja księgi bieżącej

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY

## Z MINISTERSTWA SKARBU

### KOMUNIKAT

*o unieważnieniu pieczęci i znaczka legitymacyjnego.*

Ministerstwo Skarbu unieważnia pieczęć lakową z napisem w otoku „Ochrona Skarbowa 258" oraz służbowy znaczek legitymacyjny z napisem: „Ochrona Skarbowa Nr 399", skradzionych funkcjonariuszowi Brygady Ochrony Skarbowej w Łodzi.

KOMUNIKAT
*o unieważnieniu pieczęci.*

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości o zagubieniu przez podkomisarza kontroli skarbowej w Wejherowie pieczęci metalowej do laku z godłem państwowym i napisem w otoku: „Kontrola Skarbowa 86".

Pieczęć zagubioną unieważnia się.

KOMUNIKAT
*o unieważnieniu pieczęci.*

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że zaginęła urzędowa pieczęć metalowa o średnicy 39 mm z napisem w otoku: „Państwowy Bank Rolny — Nr 3".

Pieczęć niniejszą unieważnia się.

KOMUNIKAT
*o zaginięciu kwitariusza.*

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Lublinie poborcy skarbowemu Urzędu Skarbowego w Chełmie został skradziony kwitariusz S. G. od Nr 848001 do Nr 848100, który równocześnie unieważnia się.

KOMUNIKAT
*o zaginięciu pokwitowań.*

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Urzędzie Skarbowym w Garwolinie zaginęło pokwitowanie kasowe wzór Nr 4 Serii A Nr. 242616 oraz 5 oryginalnych pokwitowań poborców skarbowych Serii D. N. od Nr. 924096 do Nr. 924100, które niniejszym unieważnia się.

KOMUNIKAT
*o unieważnieniu zagubionych pokwitowań sekwestratorskich.*

Ministerstwo Skarbu unieważnia niniejszym zagubione przez poborcę skarbowego w Urzędzie Skarbowym w Łańcucie pokwitowania sekwestratorskie oznaczone numerami od Nr 025499 *b* do Nr 025500 *c*.

KOMUNIKAT
*o kontach czekowych w P. K. O. kas nowoutworzonych urzędów skarbowych.*

W uzupełnieniu komunikatu o kontach czekowych Izb Skarbowych i kas urzędów skarbowych w Pocztowej Kasie Oszczędności (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 3 z r. 1946 str. 86) Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości numery kont czekowych kas nowoutworzonych urzędów skarbowych:

| | |
|---|---|
| kasa 9 Urzędu Skarbowego Warszawa | I. 2109 |
| kasa 10 Urzędu Skarbowego Warszawa | I. 2110 |

Równocześnie komunikuje się w związku ze zmianami w organizacji terytorialnej władz i urzędów skarbowych na dzień 1 kwietnia 1946 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 9 z r. 1946 — komunikat na str. 240), że kasy urzędów skarbowych w Bydgoszczy i Wrocławiu posiadają następujące konta czekowe:

| | | | |
|---|---|---|---|
| kasa 1 Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy | | VI. | 2511 |
| kasa 2 Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy | (nowoutworzonego) | VI. | 2512 |

(3 Urząd Skarbowy ma kasę wspólną z 2 Urzędem Skarbowym)

| | | | |
|---|---|---|---|
| kasa 4 Urzędu Skarbowego Bydgoszcz powiat | | VI. | 2513 |
| kasa 1 Urzędu Skarbowego Wrocław | | VIII. | 2029 |
| kasa 2 Urzędu Skarbowego Wrocław | | VIII. | 2030 |
| kasa 3 Urzędu Skarbowego Wrocław | powiat (nowoutworzonego) | VIII. | 2031 |

Ministerstwo Skarbu prostuje przy tym omyłkę w druku w komunikacie o kontach czekowych izb skarbowych i urzędów skarbowych w P. K. O (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 3 z r. 1946), a to: „kasa Urzędu Skarbowego w Krośnie n/O. w okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu posiada konto czekowe: Nr V. 2431.

## OGŁOSZENIE

R. Sp. 8 (Koźmin)

Sąd Okręgowy w Ostrowie. Przy firmie: Spółdzielczy Bank Koźmiński, Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną w Koźminie, wpisanej w rejestrze spółdzielni Sądu Grodzkiego w Koźminie pod Nr R. Sp. 8 wykreślono z urzędu dnia 13. kwietnia 1946 r. niemieckie wpisy i wykreślenia i, uznając wpisy obowiązujące w dniu 1. 9. 1939 za obowiązujące nadal, przeniesiono je pod Nr. 197 rejestru spółdzielni Sądu Okręgowego z następującymi uzupełnieniami. Siedziba jest w Koźminie. Członkowie odpowiadają zadeklarowanymi udziałami, a ponadto ponoszą nieograniczoną odpowiedzialność dodatkową. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest:

1. udzielanie kredytów we formie dyskonta weksli, pochodzących z obrotów handlowych, pożyczek wekslowych lub skryptowych oraz z rachunków bieżących, zabezpieczonych bądź hipotecznie, bądź przez poręczenie conajmniej dwóch majątkowo odpowiedzialnych osób, bądź zastawem papierów wartościowych, wymienionych niżej pod 5;
2. redyskont weksli;
3. przyjmowanie wkładów pieniężnych z prawem wydawania dowodów wkładowych imiennych, jednak bez prawa wydawania takich dowodów płatnych okazicielowi;
4. wydawanie przekazów, czeków i akredytyw, oraz dokonywanie wypłat i wpłat w granicach Państwa z tym, że wykonywanie tych czynności dla niečłonków uzależnione jest od przynależności do Związku Rewizyjnego;
5. kupno i sprzedaż na rachunek własny, oraz na rachunek osób trzecich walut obcych, papierów procentowych, państwowych i samorządowych, listów zastawnych, akcyj central gospodarczych i przedsiębiorstw, organizowanych przez spółdzielnie i związki, lub centrale gospodarcze, oraz akcyj Banku Polskiego;
6. odbiór wpłat na rachunek osób trzecich, inkaso weksli i dokumentów z tym, że wykonywanie tych czynności dla niečłonków uzależnione jest od przynależności do Związku Rewizyjnego;
7. przyjmowanie subskrybcyj na pożyczki państwowe i komunalne oraz na akcje przedsiębiorstw, o których mowa wyżej pod 5;
8. zastępstwo czynności na rzecz Banku Polskiego i banków państwowych;
9. przyjmowanie do depozytu papierów wartościowych i innych walorów oraz wynajmowanie kasetek zabezpieczonych. Kredytu udziela się tylko członkom. Udział wynosi 2.000 zł. Członek płaci na udział rocznie przynajmniej 10 zł. Członek nie może mieć więcej niż 10 udziałów.

Czasopismem przeznaczonym do ogłoszeń jest „Poradnik Spółdzielni". Gdyby ogłoszeń nie można było umieszczać w tym piśmie, będą one zamieszczane w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", aż do czasu dokonania odpowiedniej zmiany w statucie. Zarząd składa się z 2 lub 3 członków. Oświadczenie woli imieniem spółdzielni składa łącznie conajmniej dwóch członków Zarządu.

Za spółdzielnię zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swe podpisy. Do ważności następujących czynności Zarządu konieczne jest zezwolenie Rady Nadzorczej: nabywanie, zbywanie i obciążanie nieruchomości; umowy tyczące przebudowy nieruchomości; udzielenie mimo koncesji, jakichkolwiek gwarancyj (jednak żyra na wekslach redyskontowych w innych instytucjach, szczególnie w Banku Polskim, w bankach państwowych i w Banku Związku Spółek Zarobkowych temu ograniczeniu nie podlegają); wystawienia weksli własnych spółdzielni i akceptowanie weksli trasowanych; nabywanie udziałów w innych przedsiębiorstwach i przystępowanie do innych spółdzielni. Zezwolenie Rady Nadzorczej wystawia wtedy imieniem Rady Nadzorczej na piśmie prezes tejże Rady lub wiceprezes, podpisując ją w ten sposób, że dołącza do firmy spółdzielni dodatek „Rada Nadzorcza", a pod tym dodatkiem umieszcza swe nazwisko, dodając słowo „prezes" względnie „wiceprezes".

W takim pisemnym zezwoleniu musi być podana data uchwały Rady Nadzorczej z oświadczeniem, że dana uchwała została powzięta na zebraniu zdolnym do uchwał w myśl statutu. Jako członka zarządu wpisano równocześnie Wincentego Głucha, a Helenę Marzęcką, zamężną Kolaskę, wykreślono.

**Cena numeru niniejszego zł 23.—** **Prenumerata miesięczna zł 30.—**

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", W-wa, ul. Wileńska 2/4

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr. 2.000, podając cel wpłaty (prenumerata Dziennika Urzędowego Min. Skarbu), nazwę instytucji wpłacającej względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz miesiąc, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Ogłoszenia: za 1 milimetr szerokości 1 szpalty zł. 6. —

Zakłady Graf. „Czytelnik", Warszawa, Targowa 82.